

2776.

af Tikkannen

SUOMALAISEN
KIRJALLISUUDEN SEURA
HELSINGISSÄ.

VALITUITA

Suomalaisia

Kansan-Lauluja.

Pianon muka-soinnolle

sovittanut

K. COLLAN.

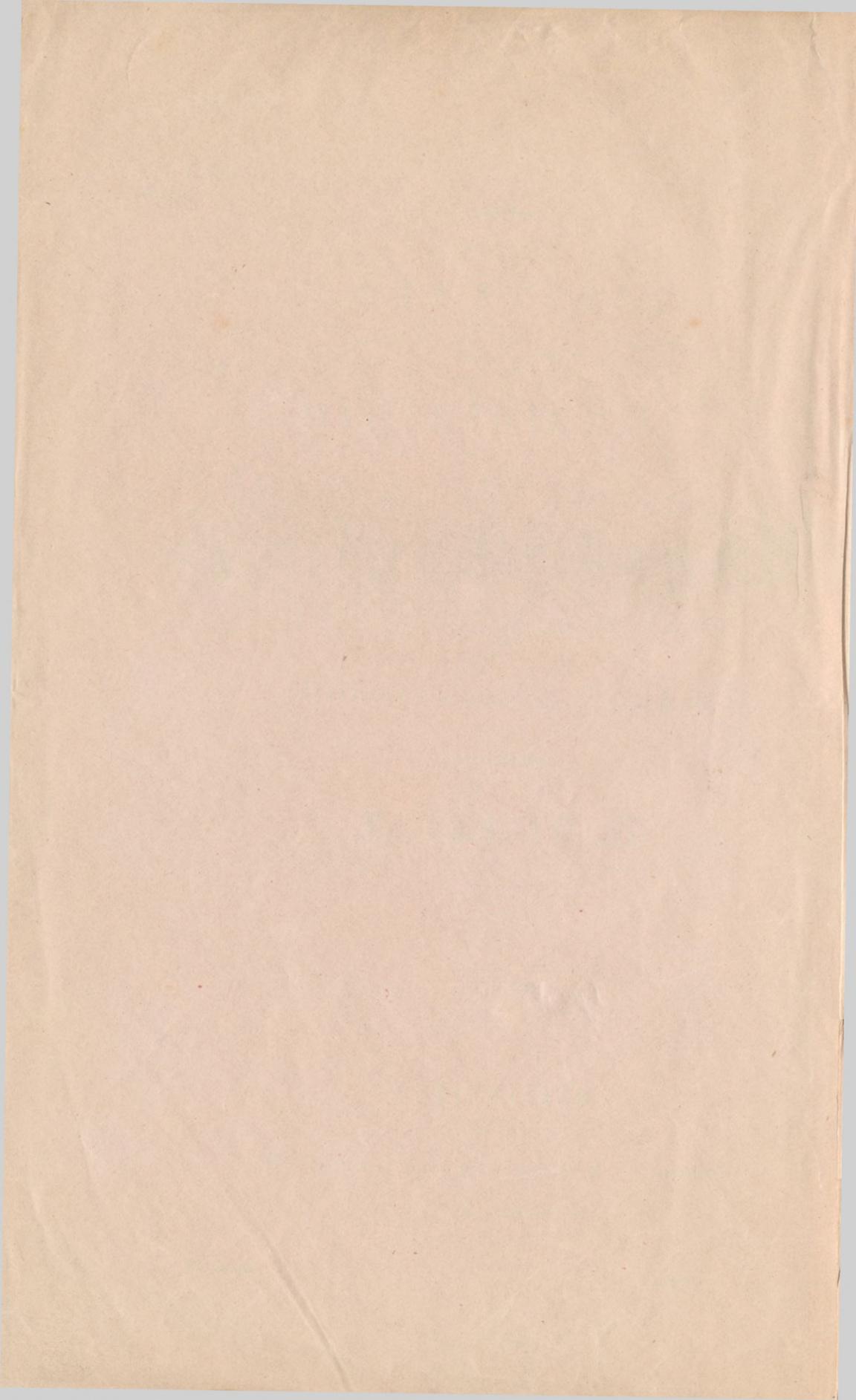
I ja II Wihko.

HELSINGISSÄ,

1854.

Öhmanin kirjakaupan kustannuksella.

F. Giewendal'm kirvipainama.

VALITUITA
Suomalaisia
Kansan-Lauluja.

Pianon muka-soinnolle

sovittanut

K. COLLAN.

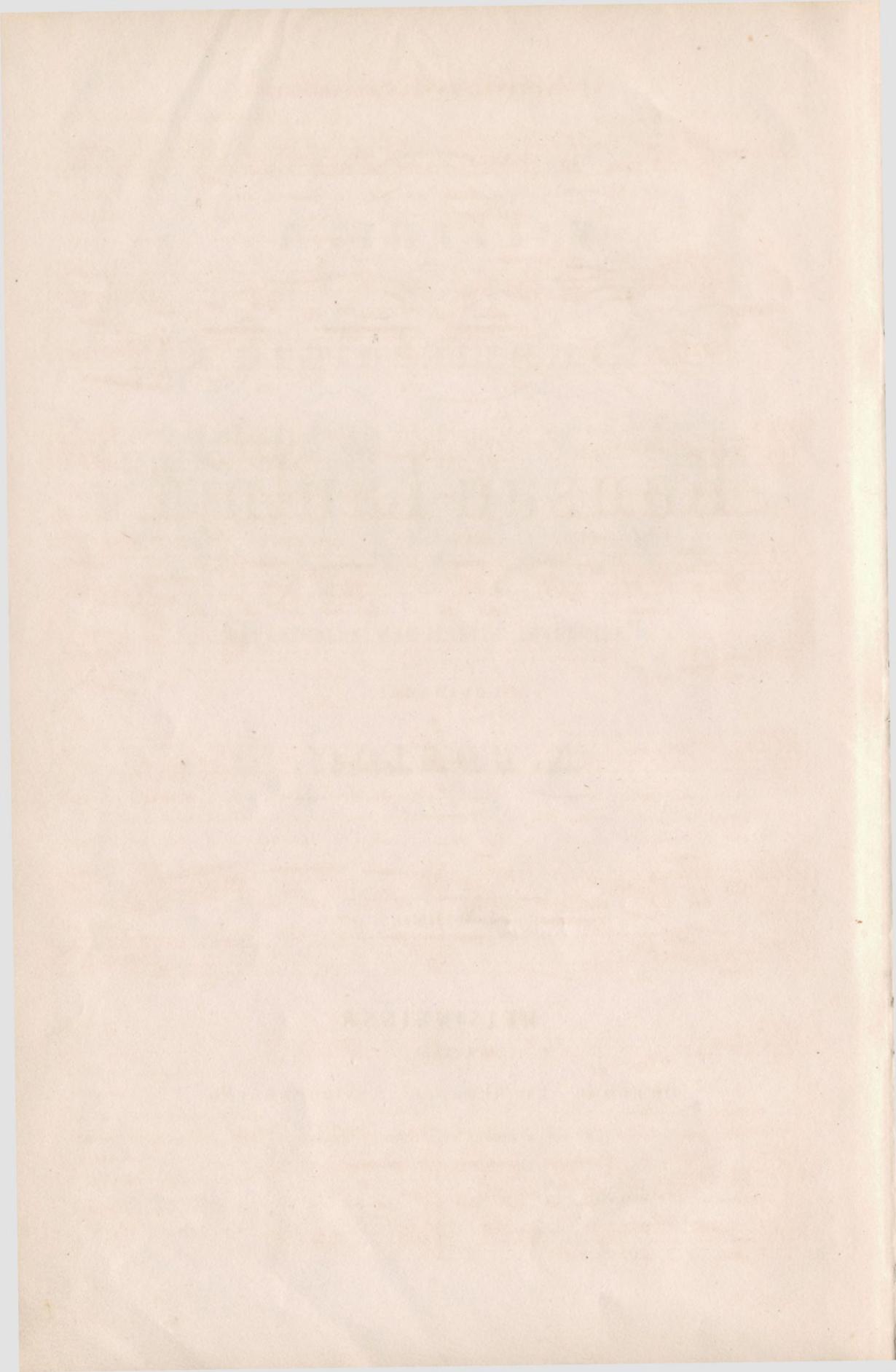
1 Wihko.

HELSINGISSÄ,

1854.

Öhman'in kirjakaupan kustannuksella.

F. Giewendal'in kirvipainama.

1. Kreivin sylissä istunut.

Iloisesti.

Suom. Kans. Laulantoja I 25.

Laudu.

1. Mi-ná sei-soin korki-alla vuorel-la, Vi-he-
2. He laskivat lai-van rannal-le, Kávit
3. Hän ot-ti sor-muksen sormes-taan, Ja se

Piano.

riäisesjä lakso-sjä, maallen astu maan,
o-li kulta-nen,

Mi-ná sei-soin korkialla ruo-rel-la, Vi-he-
He laskivat lai-van ran-nal-le, Kávit
Hän ot-ti sormuksen sor-mestuan, Ja se

riäisesjä lakso-sjä, maallen astu maan,
o-li kulta-nen,

Nää-näin minä lai-van sei-laavan, Kolme
Ja se nuo rempi kreiveistä kai-keis-ta Tu-li
Katsos nyt minun tytöni i-ha-na, Sinä

kreiviä laival-la,
minua kihlaa maan,
suallämä sormuksen,

Nää-n 1. la.
Ja se 2. maan.
Katsos 3. sen.

4 En ota minä ouolta
sormusta,
Mua kielsi mun äilini.
Ota pois, pane sormus
sormeesi,
Sitä ei näe äitisi!
Löytyy Kanteletaren.
I Osassa IX siv.

1°

2°

2. Karjalan Neito.

Luonnollisesti.

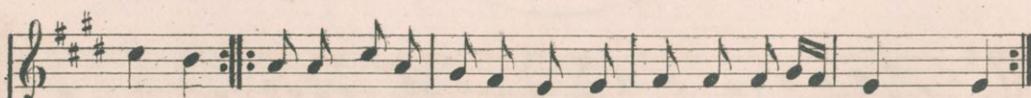
S. K. Laulant I. 5.

Laulu.

1. Minä olen Suomen nei-to, Suomen koria
 2. Ruusu ei oo kauniimpi, kun tyt-tö Kar-ja.
 3. Kaunis tyt-tö, siivo tyt-tö, siiv-von ni-men

Piano.

kukka, Moni poika minu-a jo toi rot-te-li kuk-kaan.
 las-sa, Ei kä toista tarvi-ta kun-o-len maali-mas-sa.
 kannan, Em-pä minä jo-ka po-jan ha-la-ta-kaan an-na.

3.

Hiljallisesti.

Uudelta kirkolta.
S. K. Laulant I. 2.

Laulu.

Voi voi, kum kul-la-lein on niin pit-kä
 Kunpase pie-ni lin-tu-nen sa-no-män-nyt

Piano.

mat-ka, Kappa-le-on kangasta ja virstan ver-ta
 toi-si su-ru me-nis' mieles-tä-ni, parem-pi mun

vet - - - tā. Mi-nun kulta kau-ka-na ja kau-as tai si-
oi - - - si? Len-nä, lennä lin-tu-nen! pu-hu kuullak-

men - - nā, Ei-pā sin-ne pienet lin-nut i-ässän-sä len - nā.
se - - ni, Kävitkō sindä kulla-maalla, nā-it-kö kultase - ni?

4. Kultaselle.

Hitaisesti.

S. K. Laul. I. 27.

Laulu. 19

1. Minun kultain kaunis on sen suu kun aurankuk - ka.
2. E lä su re soria nei to, vaikk' oot toisen or - ja:

Piano.

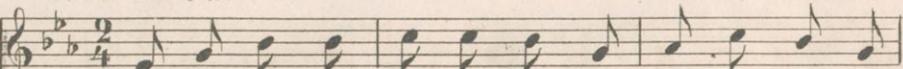
kuk - ka, Siniset silmät sil-lä on ja kulta-nen sen tuk - ka.
or - ja Kohta kuluu kuusi ruotta, kyllä si-nun kor - jaan.

4.

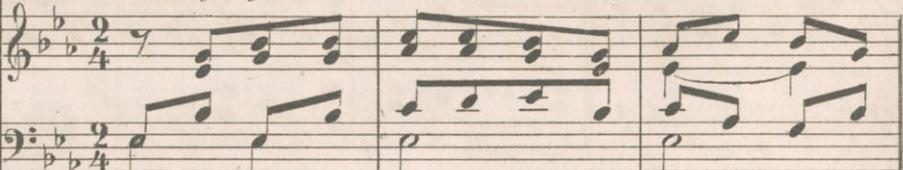
5. Onneton Nuorukainen.

Luonnollisesti.

S.K. Laulant. I. 23.

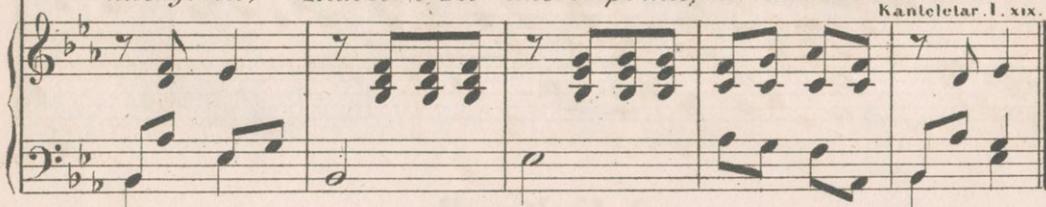
Laulu.

1. Ah roi kuinka, kau_hi_-as_-ti su_ru vai_vaa
 2. Si_nun luontos', lem_pi_-ä on sy_ä_me ni
 3. Nyt mä laannen lau_la_ma-s_ta, hy_räs_t_i nyt
 4. Jos nyt jo_ku tie_ta_tah_too, ku_ku_lau_bun

Piano.

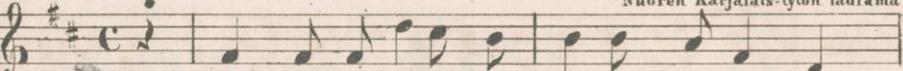

 mieltä_-ni, kün_muntäytyy läh_te_ä ja tänne jättää kultani.
 si_to_nut, si_nun kaunis kat_santo_si ko_rasti mun ranginnut.
 kul_ta_ni! En roi laata su_remas_ta, vaikka päätän virle_ni.
 teh_nyt on, Nün se_o_li nuori poika, Nuoru_kainen On ne-ton.

Kanteletar. I. xix.

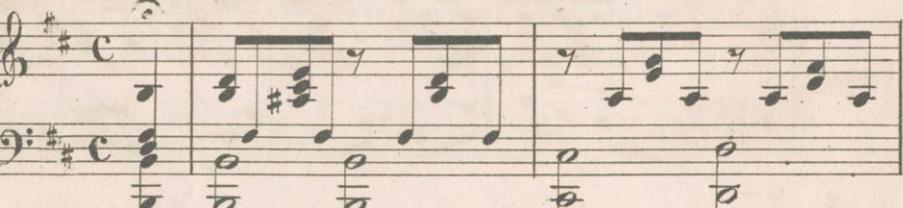

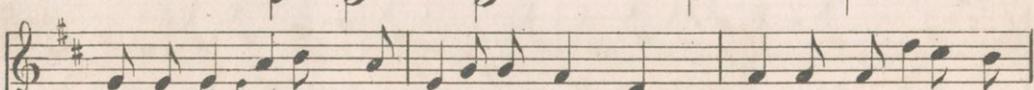
6. "Tuoll'on mun kultani."

Surullisesti. Nuoren Karjalais-työn laulama

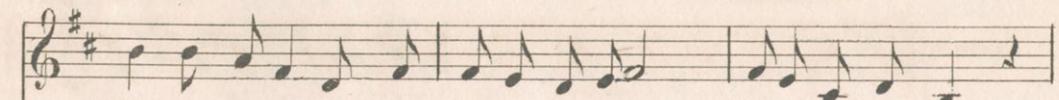
Laulu.

1. Tuoll'_on munkulta_ni, ain_y_hå tuoll_la,
 2. On siellä tytö_jä, on ko_mi_oi_ta,
 3. Lin_nut ne laula_vat sorial_la suulla,

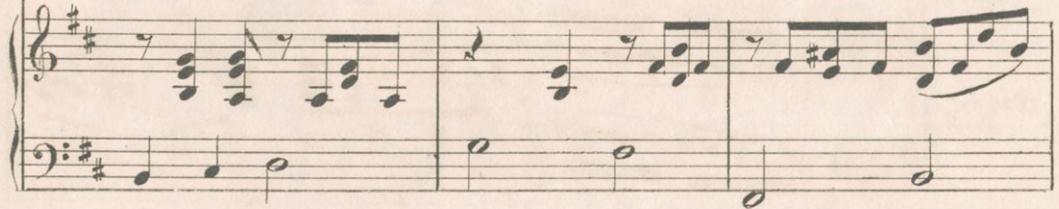
Piano.

 Kunin_kaan kulta_se_n kartanon puolla;
 Kul_ta_ni silmät ei katse_le noi_ta; Voi mi_nun lintu ni;
 Soriampi kulta_ni ääni on kuul_la;

Voi mi nunkulta ni, kuneet tu le jo, kuneet tu le jo!

v.4. Voi koska näen minü
sen ilopäivän,
Kultani sirullani kulkivan
ja käyrän;
Voi minun lintuni, j. n. e.

v.5. Tule, tule kultani
tule kotipuoleen,
Taikka jo menehynkin
ikäväään ja huoleen,
Voi minun lintuni, j. n. e.

Kant. I. xxr.

7. "Raita kasvoi rannalla."

Mielta myöten.

S. K. Laulant. I. 9.

Laulu.

Raita kasvoi rannalla ja yli mui ta

Piano.

pui ta. Minun kulta kaunis on ja kauni himpi mui ta.

8. Jäniksen Poika.

Hilpiästi

Laulu. Kuopiosta saatu.

Jä nis pik- ku poika-nen
En ole käy-nyynä laihossäis,

Piano.

Hypäis korkialle ruorelle: Miks' a-je-taan, miks' a-jetaan
En ole syönyynä kauroja-is. Miks' a-je-taan, miks' a-jetaan

koi-rain kansä on-ne-toint?
koi-rain kansä on-ne-toint?

Kesällä olen minä harmia,
Talvella olen minä valkia:
Miks' ajetaan? j.n.e.

Sakia on mun vereni,
Makia on mun lihani:
Miks' ajetaan? j.n.e.

Ristissä on suuni,
Pystysä on körvani:
Miks' ajetaan? j.n.e.

Lehti on mun ruokani,
Lumi on mun juomani:
Miks' ajetaan?
Koirain kansä onnetoint?

9."Paremp' on olla tytönä".

Hilpiästi.

Kivennavalta
S.K.Laulant. I. 20.

Laulu.

Piano.

10. Lintuselle.

Noisesti.

Karjalasta saatu

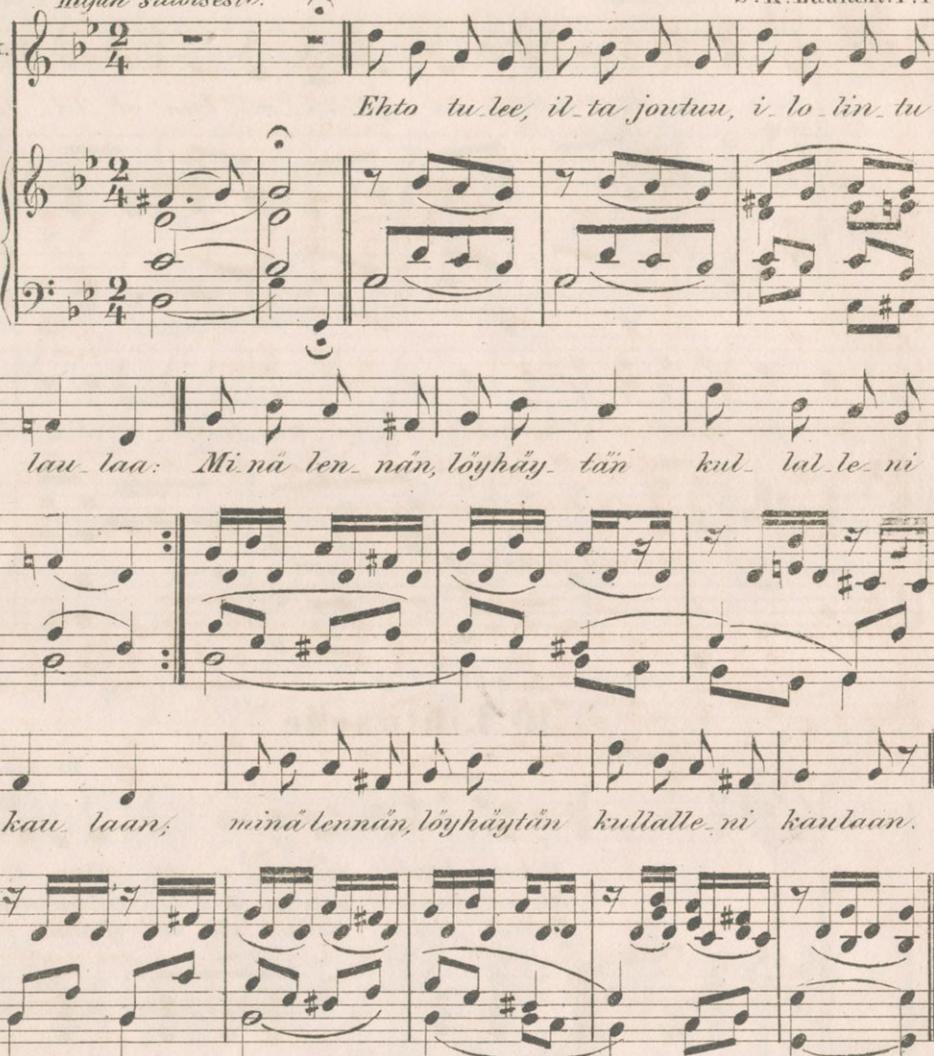
Laulu.

Piano.

11. "Ehto tulee."

S.K.Laulant.I.1.

Hitjan suloisesti.

Laulu.

Piano.

12. Verinen poika.

S.K.Laulant.I.29.

Hitaisesti.

Laulu.

Piano.

"Mist on miekkasi vereen tullut,
Poikani ilonen?"

Pistin veljeni kuoliaksi,
Äitini kultanen!

"Mintähän sinä veljesi pistit?"
Mintähän naistani nauratteli!

"Minne nyt sinä itse jourut?"
Muille maille vierahille!

"Minne heität maammosi vanhan?"
Mieron rihmoja ketriatköhön!

"Minne heität naisesi nuoren?"
Mieron miehiä katselkohon!

"Minne heität poikasi nuoren?"
Mieron koulua kärsiköhön!

"Koskas sieltä kotihin käännyt?"
Konsa korppi valkeneri!

"Koskas korppi valkeneri?"
Konsa hanhi musteneri!

"Koskas hanhi musteneri?"
Konsa kivi veellä pyörri!

"Koskas kivi veellä pyörri?"
Konsa höyhen pohjaan painuu!

"Koskas höyhen pohjaan painuu?"
Konsa päivä syänyöllä paistaa!

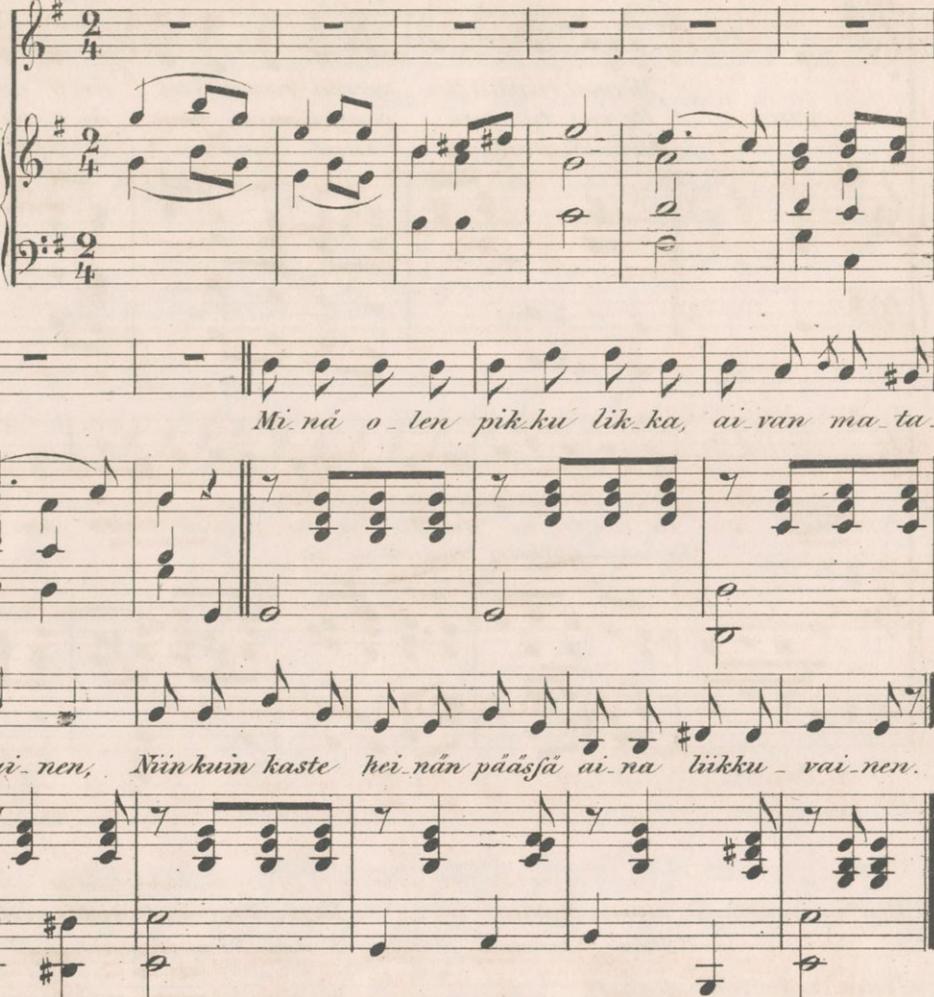
"Koskas päivä syänyöllä paistaa?"
Konsa kuuhut kuumasti polttaa!

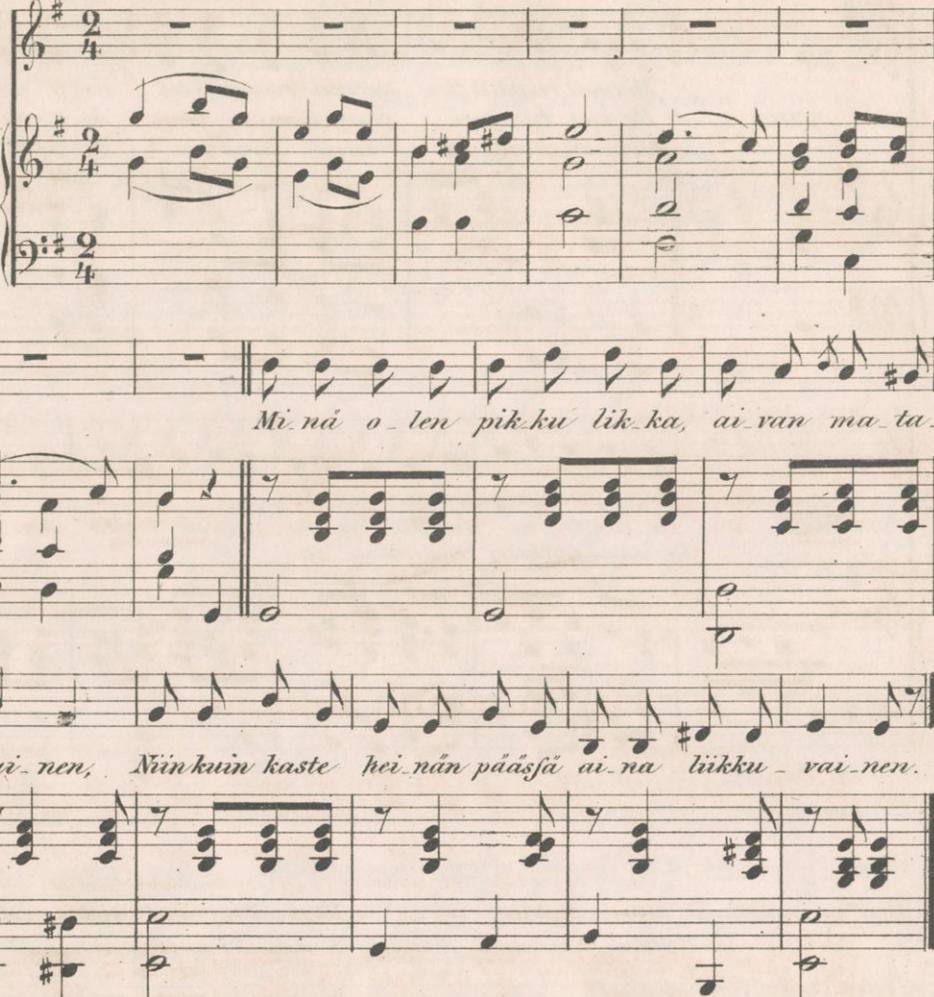
"Koskas kuuhut kuumasti polttaa?"
Poikuni ilonen!"

Konsu kaikki tuomiolle tullaan,
Äitini kultanen!

13. Nuoren tytön laulu.

Luonnollisesti.

Laulu.

Piano.

14. "Kylläpä minullaki kulta oli."

Luonnollisesti.

Laulu.

Piano.

S. K. Laulant. I. II.

tie nyt, tie nyt! Nyt sen on jo, nyt sen on jo kova on ni
vie nyt. Nyt sen on jo, nyt sen on jo kova on ni vie nyt.

15. Toivoton Rakkaus.

Surullisestä. S. K. Laulant I. 4.

Laulu.

1. Sy - ämäs - tå - ni rakastan sua e - li - naika -
2. Se rakka u - den ki - pi - nä joka syttyi rinta -
3. Kun linnut ok - sa - puis - sa kau - niisti lau - le -

Piano.

ni, Sy - ni, Jos kohta onki turha jo kaikkitoiro - ni!
han, Se - han, Ei taia ennen sammua kun pääsen hau - tan.
lee, Kuin - lee, Nün suru syän - täni ko - remmin kaikez - lee.

16. Kultani kukkuu kaukana.

S. K. Laulant. I. 30.

Laulu. *Ruikuttain*

1. *Kul-tani kukkuu, kaukana kukkuu, Saimaan ranalla*
 2. *Ikává on ai-kani, päärdón pitkät, Surutont'en het-keä*

Piano.

nui kuttaa; Ei o-le ruuhta ran-nalla, Joka minun kultani kannattaa,
muista kaan. Voimiká lienee tullut kaan, Kun jo ei kultani kuulu kaan.

3.

Töivon riemu ja autuu en aika
 Suruan i harvoin lievittää;
 Rintani on kuin järven jää—
 Kukapa sen viumenki lämmittää?

5.

Tuuli on tuima, ja ankarat aallot,
 Ruuhet on rannalla pienoiset;
 Ruuhet on rannalla pienoiset,
 Kultani sormet on hienoiset.

4.

Kotka se lenteli tairahan alla,
 Sorsa se sointeli aalloilla.
 Kulta on Saimaan rannalla,
 Lähteä ei tohi tuulelta.

6.

Elä lähe kultani aaltojen valtaan,
 Aaallot ne pian sinun pettäisi!
 Sitte ei suru mua heittäisi,
 Ennen kun multaki peittäisi.

17. Runo.

Savitaipaleesta
S. K. Laulant. II. 20.

Laudu. *Hiljaisesti.*

*Jos mun tuttuni tulisi, ja tu.li.si, Armahari aste.leisi, as.te.leisi,
Tuntisin mä tuon tulosta ja tulosta, Arvajaisin astumusta, astumasta*

Piano.

*Vaikk'ois vielä virstanpääsä, virstanpääsä, Ta.hik ka kahen takana, ja ta.kana.
U.tu.na ulos menisin, ja me.ni.sin, Sa.ru.na pihalle saisin, pi.halle saisin:*

*Jos mun tuttuni tulisi,
Armahani asteleisi,
Tuntisin mä tuon tulosta,
Arvajaisin astumusta,
Jos ois vielä virstan pääsä,
Tahikka kahen takana.
Utuna ulos menisin,
Saruna pihalle saisin,
Kipuunoina kiiättäisin,
Liekkinä lehauttaisin,
Vierten vierehen menisin
Supostellen suun etehen
Tok'mie kättä käpseäisin,
Vaikk'ois käärme kämmenellä;*

*Tok'mie suuta suikkajaisin,
Vaikk'ois surma suun eesä;
Tok'mie kaulahan kapuisin,
Vaikk'ois kalma kaulahuilla;
Tok'mie vierehen viruisin,
Viikk'ois rierus verta tägnänä
Vaanp' ei ole kullullani,
Eip' ole suu suen vere.sä,
Käet käärmehen tatisä,
Kaula kalman tarttumisä;
Suu on rasvasta sulasta,
Huulet kun hinajameestä
Käet kultaset, koriat,
Kaula kun kanerrvan varsi.*

